

Протокол

№

гр. София, 03.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **5616** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 11.23 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Г. Г. С., редовно призована, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ – Главна дирекция "Гранична полиция" - МВР, редовно призован, представлява се от юрк. Н., с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор Ива Цанова.

Ищцата /лично/: Представям молба-становище с допълнителни доказателства. Водя допуснатия ми свидетел. Друго няма какво да посочвам. Имам злокачествено заболяване от преди 20 години, но вследствие на това грубо отношение отключих автоимунно заболяване, за което влязох в болница. Имам епикриза, че една седмица след случката съм влязла в Клиника по ревматология „Св. И. Р.“ и съм лекувана с кортикостероиди, защото отключих ревматоиден артрит. В болницата не съм казала какво се е случило на 27.12.2016 г., но имах червени лезии по колената и глезените. Те ми поставиха тази диагноза, че това е автоимунно заболяване. Тогава за първи път ми беше поставена тази диагноза за автоимунно заболяване. В същото време дъщеря ми имаше тежка бременност и също трябваше да влезе в болница, нейната епикриза е от месец май 2017 г. за това, че е развила холестаза. Няма да соча други доказателства на този етап.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба, постъпила в СРС на 21.08.2020 г., с приложения към нея доказателства.

ДОКЛАДВА уточнение на исковата молба от 19.10.2020 г.

ДОКЛАДВА писмен отговор на исковата молба от ответника, постъпила в СРС на 22.12.2020 г.

ДОКЛАДВА уточнителна искова молба на ищцата от 12.07.2021г., с приложения писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмен отговор на ответника до АССГ от 19.08.21 г., с приложения писмени доказателства.

Ищцата /лично/: Поддържам исковата молба. Не възразявам да се приемат докладваните по делото доказателства. Моля да приемете доказателствата, които представих в днешното с.з., с молба. Други доказателства на този етап няма да соча. Знам, че на същата служителка е наложено дисциплинарно наказание през 2009г. и потвърждавам, че тя се държи изключително грубо с пътуващите. Тогава, тя на летището ми каза: „Мога да ви пусна, но не искам“. Периодът на вредите е от 27.12.2016 г. до раждането на второто дете на дъщеря ми – 12.05.2017 г. В този период дъщеря ми беше в Ш. с усложнена бременност. Аз също развих здравословен проблем и не можех да отида при нея.

Юрк. Н. – Оспорвам исковата молба. Да се приемат писмените доказателства, представени с преписката, същата е в цялост. Няма да соча други доказателства. По отношение на представената в днешното съдебно заседание молба-становище, част от доказателствата посочени в т. 1 и т. 2 вече са представени по настоящата преписка. По отношение на доказателствата по т. 2, считам, че не обхваща разрешението за пребиваване в процесния период предвид датата, на която на случката. По доказателството в т. 3, моля да не бъде допуснато, като считам, че няма отношение към настоящето производство, тъй като касае проблема на дъщерята на ищцата, а не самата ищца. Няма да соча други доказателства. Документът, с който е пътувало детето на 27.12.2016 г. е бил със срок на пребиваване до 16.03.2017 г., тоест това е краткосрочно пребиваване, а не дългосрочно пребиваване.

Прокурорът – Моля да се приемат докладваните и представените днес документи като доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата намира, че следва да приеме всички постъпили по делото писмени доказателства с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложенияте към първоначалната искова молба, постъпила в СРС на 21.08.20 г. писмени доказателства, приложенияте към писмения отговор на ответника до СРС от 22.12.20 г. писмени доказателства, представените от ищцата с молба от 12.07.21 г. и днес представените от нея, както и приложенияте към отговор на исковата молба от 19.08.21 г. писмени доказателства.

УКАЗВА на ищцата, че носи доказателствена тежест и не сочи доказателства относно наличието на причинно-следствена връзка между стресовите събития от процесния период 27.12.2016 г. до 12.05.2017 г. и влошеното ѝ здравословно състояние.

Введе в съдебната зала допуснатия на ищцата свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля:

А. С. К., 62 г., българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

Свидетелката А. С. К. разпитана каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелката К. разпитана каза: С ищцата сме служебни приятелки. Аз работя в Министерство на транспорта, Дирекция „Европейска координация“. Познаваме се покрай общата работа. Познавам я от 2001 г. - 2002 г. Ние често обядваме в ресторанта на Министерство на финансите и се виждаме доста често служебно. Тя ми сподели за случая, обади ми се по телефона, беше преди Нова година и ми каза с много тих глас: „Душа, можеш ли да помогнеш, защото са ме спрели на летището“. Първоначално си помислих, че е проблем, свързан със свръх-багаж, защото аз знаех, че тя ще пътува с внука си. Впоследствие тя ми казва, че я спират, защото документите нещо не са изрядни и дали мога да ѝ съдействам по някакъв начин. Първоначално си помислих за директора на летището, но бяха новогодишни празници, не си спомням дали изобщо успях да се свържа. Тогава се сетих за директора на Дирекция „Сигурност“ на летищата - С. Л.. Аз се обърнах към него и помолих да погледнат пак документите, казах, че това е една колежка от финансите, майка на три деца, отива при дъщеря си в Ш. за нова година. Господин Л. откликна, надявам се, че е направил необходимото. Не си спомням дали преди или непосредствено след нова година беше, той ми каза, че на моята приятелката не са се уредили нещата, защото се е държала много безцеремонно. Аз изпаднах в пълно недоумение и не можех да повярвам, че една майка на три деца с едногодишно внуче на ръце, ще се държи безцеремонно с една служителка. Точно на деня 27 декември повече не се чух с Г., а впоследствие не си спомням дали съм се чула. Както ви казах, мисля, че беше в началото на годината, почувствах се виновна, че не съм могла да помогна. Спомням си, че аз ѝ се обадох да ѝ честитя новата година и тогава тя ми каза, че е в болница. Още по-неудобно се почувствах и отидох да я видя в болницата. Тогава я видях, беше много отслабнала, отчаяна и се чудех как да я подкрепя. Тогава тя ми разказа, че детето вече си е заминало, че майката е дошла ѝ си го е взела. Тя се разплака и ми каза, че Д. кара тежка бременност и, че вместо да ѝ помогне, да гледа детето ѝ, да ѝ го заведе, я е накарала в петия месец да дойде в тежка зима до България да си вземе детето. Нейните притеснения не свършиха с прекарването на новата година, а продължиха докато Д. не роди още едно здраво бебе. Каза ми, че не се чувства добре, аз се опитвах да я успокоя, но мислите ѝ бяха повече за децата ѝ отколкото за нея самата. Самият факт, че беше непосредствено след нова година приета в болница, дори не знам датата, на която е постъпила, но аз отидох да я видя в болницата след като ѝ се обадох по телефона да ѝ честитя нова година. П., че е било първите дни от нова година. Тя тогава ми каза, че е много зле. След това знаех, че тя ходи редовно на инжекции в продължение на един дълъг период от време. Самата аз бях много притеснена, като я видях в болница, беше съсипана. Нейните притеснения,

здравословното състояние - да, но психическото ѝ състояние беше силно влошено, тя непрекъснато говореше за дъщеря си. Каза, че при такова тежко състояние, когато е взела да ѝ помогне с детето, което нямаше една година тогава, я е накарала в средата на зимата да дойде и да си вземе детето.

Прокурорът, ищцата и юрк. Н. /поотделно/: Нямам въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

Ищцата /лично/: Няма да соча други доказателства.

Прокурорът и юрк. Н. /поотделно/: Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.**

Ищцата /лично/: Моля да уважите предявеният иск и да ми присъдите обезщетение за неимуществени вреди. Първоначално аз исках да накажа служителката и исках само стойността на самолетните билети, които съм платила за отиване и връщане до Ц., и тези, които дъщеря ми е платила, за да дойде да си вземе детето. След като ми беше отказано да ми бъде възстановена тази сума с провалените новогодишни празници и тази сума, тогава прецених, че мога да използвам влошеното ми психическо здраве и да поискам неимуществени вреди, нанесени от въпросната служителката. Тъй като тя вече не работи там, от нея не мога да поискам нищо, затова искът ми е насочен към Главна дирекция „Гранична полиция“, а именно да назначават служители, които имат добро отношение и уважение към пътуващите.

Юрк. Н.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите исковата молба, като считам същата за неоснователна, предвид изложените в писмения отговор и събраните по делото доказателства. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът: С оглед събраните по делото доказателства, считам молба за недоказана по така претендирания размер.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ищцата заверен препис от протокола за днешното съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.54 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: